

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: I æ Awtægtsstow

Citation: Skjoldborg, Johan: "I æ Awtægtsstow", i Skjoldborg, Johan: *Dynæs Digte*, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, 1915, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_03-shoot-workid57360/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Dynæs Digte

I Æ AWTÆGTSSTOW

A sidr nu her i min Awtægtsstow,
aa oll min gue gammel Venner
saa smaat er listet o Ste' hen aa sow,
aa derfor er a saa jenner,
for Mett' Mari' er ogsaa hen.

Ja, saamænd er hun saa,
Mett' Mari' hun er hen.

Hun sørred for, En fik nøj te æ Brø';
hun glemt ett Mis, den bett' Stakel;
der var ingenting, der ved hin' maatt' li' Nø'.
hun re' æ Seng aa pas't Ka'kel.

Hun var endda saa skidt te Gaangs.

Ja saamænd var hun saa,
hun var ring' te aa go.

Men da hun var i hin' Ungdomsdaw,
i skuld' ha' sit, hun kund' vend' sæ

i Daans, ved Arbejd, i Mark aa i Haw,
aa et' med lidt hun kund' lænd sæ.
Men En blywer gammel hen epo.
Ja, saamænd gør En saa.
Blywer gammel hen epo.

Nu sidr a her, aa a praater mæ'm siel,
for hvem har Staaend aa hør' po mæ,
aa naar æ Klokk' den slaar hal' aa slaar hiel,
a tøgges li'som de kan ro mæ.
Aa ja, saa laangsom Tiden gaar.
Ja, saamænd gør'en saa.
Mett' Mari' hun er hen.

Se hun aa mæ vi kund' praat mæ hinaan
om Dawn saavel som æ Nætter.
Men naar a vend'r mæ i Seng nu hver Staaend,
saa er der ett aa hør etter,
uden æ Klokk' skuld' træf aa slaa.
Nej, saamænd er der ett,
Mett' Mari' hun er hen.

